

skal få en hjælpende økonomisk hånd, de skal få nogle tillægsydelse. Og det er det, det her beslutningsforslag går ud på, og så står hr. Jakob Axel Nielsen nu her i dag og siger: Jamen det, vi mente, var, vi ville holde dem i hånden. Her står det sort på hvidt! Det er da direkte et løftebrud.

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Indledningsvis kan jeg bekræfte, at jeg taler på den konservative folketingsgruppes vegne.

Det næste er, at der på ingen måde er tale om et løftebrud. Hvis hr. Thomas Adelskov går ind i referatet af den tidligere forespørgselsdebat, vi havde om kontanthjælpsloftet, så gjorde jeg det også tindrende klart, at De Konservatives ønsker er imødekommet med statsministerens åbning på pressemødet om, at regeringen er parat til at kigge på uhensigtsmæssigheder inden for kontanthjælpsloftet inden for rammerne af den eksisterende lovgivning. Og det pointerede statsministeren rent faktisk også under samrådspørgsmålet: inden for rammerne af den eksisterende lovgivning. Det var, som om hverken fru Anne Bastrup eller hr. Thomas Adelskov ville forstå, at det var det, statsministeren havde sagt.

Hvis vi så vender os mod, hvorfor der ikke skulle være tale om løftebrud, så er det rent faktisk, fordi vi så sagen, vi så de her problemer, men når så to kompetente ministerier sætter sig for at finde ud af, hvordan vi laver nogle ordninger, der dels retter sig mod, hvordan det offentlige kan hjælpe, hvordan virksomhederne kan hjælpe, dels skaber tiltag rettet direkte mod den sindslidende selv og kommer med 14 tiltag, bruger 320 mio. kr. på det, så er det noget vi synes virker. Det er de tillæg, vi taler om: tillæg til lovgivningen, tillæg forstået som nye hjælpemuligheder, nye foranstaltninger.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg har sådan lidt indtrykket af, at den konservative ordfører er i færd med en efterrationalisering, altså at få virkeligheden i dag til at passe til virkeligheden i december, fordi det var bestemt ikke den opfattelse, jeg havde af den konservative ordfører tidligere. Så jeg er nødt til lige at gå tilbage til udgangspunktet, som jeg også spurgte beskæftigelsesministeren om: Mener hr. Jakob Axel Nielsen, at der findes unge mennesker, som er så psykisk syge, at de på grund af deres sygdom hverken er i stand til at arbejde eller i stand til at gå i gang med en uddannelse?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Jeg kan jo så bare forstå, at fru Elisabeth Geday på De Radikales vegne mener, at det, der løser alle problemer her i verden, er den gammeldags socialdemokratiske tanke om, at det kun er penge, penge, penge, der skal til, og ikke en støtteordning, hvor det er sådan, at man går ind og griber fat om folks problemer.

Om jeg mener, at det hjælper at være nede i ydelse? Nej, jeg mener ikke, det hjælper, men jeg mener heller ikke, at det hjælper at komme op i ydelse. Det, jeg mener er det afgørende, er, at man har nogle målrettede foranstaltninger, der prøver at være designet til den pågældendes egne behov, fordi den pågældende sindslidende har forskellige problemer med at komme ud på arbejdsmarkedet. Sindslidelsen kunne måske også i nogle sammenhænge være af en karakter, sådan at det kunne være behjælpeligt, hvis man var ude på arbejdsmarkedet og havde problemer med at komme op om morgenen, havde problemer med at se mange mennesker på en gang. Så er det godt, hvis der kan være en person ude på arbejdspladsen, som man er tryk ved, som kan være med til at være en slags bovspyd til gangen ned i kantinen eksempelvis. Det har ikke noget med penge at gøre, men der bliver alligevel brugt 320 mio. kr. på at få det her system op at køre.

Kl. 20.45

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Nu tror jeg ikke, at hr. Jakob Axel Nielsen har hørt nogen af ordførerne fra oppositionen tale imod de 14 i øvrigt glimrende initiativer, som regeringen har taget, når det gælder sindslidende, men det er bare ikke dem, vi taler om her. Dem, vi taler om her, er unge mennesker, som på grund af deres psykiske sygdom, deres skizofreni, ikke er i stand til at arbejde eller tage en uddannelse. De mennesker hjælper de her 14 initiativer absolut ingenting. De har simpelt hen ikke mulighed for at gøre brug af dem, for det er de for syge til.

Mit spørgsmål til hr. Jakob Axel Nielsen må derfor stadig væk være: Mener hr. Jakob Axel Nielsen at sidde inde med en viden, der gør, at han bedre ved, hvad der er godt for de her unge mennesker, end de andre kompetente mennesker, som vi har fået besøg af i Arbejdsmarkedsudvalget, der fremhæver, at en væsentlig barriere for, at de unge psykisk syge bliver raske, er, at